

kem til en forfalden Gaard. Gaarden var fuld af Ukrudt, Dræningsrørene var tilstoppede, alt paa Gaarden var forsømt; det vilde tage Tid, inden man kunde faa en saaledes forsømt Gaard i ordentlig Drift igen.

Dette smukke Billede af Danmark er saa falsk som muligt. Danmark er den Gaard, Hr. Pinstrup tænker paa, Danmark er ikke noget forsømt Land, afleveret af en socialdemokratisk og radikal Regering efter 6—7 Aars Regering. Det er en falsk Paa-stand. Det er en falsk og forløren Tale. Danmark er overleveret til de Herrer i en saadan Tilstand, at vi fuldt ud kan være det bekendt. Danmark har ikke lidt under det socialdemokratisk-radikale Styre, saaledes som mange Lande har lidt under Krigen. Vi har bevaret Danmark fra at blive direkte indblandet i Krigen, og det danske Folk har haft taalelige Kaar under Krigen trods alle Vanskeligheder og trods det, at det ærede Medlem og hans Partifæller saa at sige fra først til sidst har stillet sig paa Kritikkerens Stade og aldrig har været at formaa til positivt at deltage i Arbejdet.

Det ærede Medlem sagde, at der er groet meget Ukrudt op. Der er groet Ukrudt op i Danmark i disse Aar, og Hr. Pinstrup har været en af de største Sædemænd af Ukrudt: falske Beskyldninger, underfundige Manøvrer, Smædeord er saae-ud over Landet i Masser. Det var ikke det, Hr. Pinstrup tænkte paa, det var ikke det Ukrudt, Hr. Pinstrup vilde have luget. Det Ukrudt, Hr. Pinstrup vilde have luget bort, er slet ikke noget Ukrudt. Det er det kun i Hr. Pinstrups Øjne. Hr. Pinstrup vilde have alle de sociale Foranstaltninger, som vi har truffet under Krigen, bortryddet. Hr. Pinstrup vil have Maksimalpriserne hævet, han vil have Verdensmarkedets Pris, han vil have alle de Foranstaltninger, ved hvilke Priserne er holdte nede, borttaget saa hurtigt som muligt. Det er den Ukrudtslugning, Hr. Pinstrup vil have foretaget. Men, siger han, det vil tage Tid, den højtærede Landbrugsminister maa have en rimelig Tid til at gøre Arbejdet færdigt. Han kan ikke, navnlig i Betragtning af, at vi nu staar foran et Valg, straks foretage denne Lugning; der maa gives Tid. Jeg forstaar egentlig godt, at man i Venstre føler sig utilfreds med de konservative Ordførere; thi de kunde paa Forhaand sige sig, at der maatte gives rimelig Tid til at faa dette iværksat, og at det egentlig er ganske urimeligt nu lige foran et Valg at komme og stille saadanne Krav til den højtærede Landbrugsminister,

som f. Eks. Hr. Raffnsøe stillede. Saadanne Krav kan Landbrugsministeren ikke honorere, der maa gaa nogen Tid, vi maa i alt Fald paa den anden Side Valget. Men den højtærede Landbrugsminister har ogsaa ved sin Tale trøstet saa meget, at jeg antager, at der ikke nu kommer mere Kritik fra konservativ Side. Jeg antager, man vil føle sig tilfreds med de faldne Udtalelser, tage dem til Efterretning og trods dette — som Hr. Raffnsøe sagde —, at Landbrugsministerens Forslag i Formen er slet og i Principperne er umuligt, vil man alligevel stemme for det.

Anden Næstformand (Parkov): Hr. Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Hr. Hauge vilde protestere imod det Billede, jeg har givet af den Tilstand, hvori den forrige Regering havde efterladt Landet. Den havd ikke efterladt Ukrudt i Danmarks Have, men det var andre, der havde saaet Ukrudt, og deriblandt var jeg. Det ærede Medlem læser aabenbart ikke den store „Social-Demokrat“ heri Byen, thi saa kunde han ikke være uvidende om, hvem der saae de onde Urter og Ukrudt i Danmarks Have og Folkeager. Det Ukrudt, der er saaet, har groet meget livligt. Lovløshed og Brud paa Aftaler var Frugten af det, indtil det atte sin skønneste Frugt i den Tidselblomst, som er benævnt Generalstrejken. Men den Blomst stak de Herrer sig slemt paa ved Valgene den 26. April og nu igen den 6. Juli, saa jeg vil advare dem mod at saa den Slags Blomster mere; thi de prikker sig temmelig slemt paa dem.

Anden Næstformand (Parkov): Hr. Hauge har Ordet for en kort Bemærkning.

Hauge: Blandt det Ukrudt, som Hr. Pinstrup gerne vil have luget bort, er ganske sikkert ogsaa Socialdemokratiet, men det vil ikke lykkes ham. Hr. Pinstrups Evner rækker ikke til til at rende Socialdemokratiet over Ende. Men det skal ellers indrømmes, at Planen var der, og Tilrettelægningen var ogsaa af en saadan Beskaffenhed, at ingen kunde tage Fejl af den. Efter at Venstre sammen med os havde tilrettelagt den sønderjydske Politik, efter at Venstre den 23. Oktober havde stemt for den Resolution, hvori den sønderjydske Politik tilrettelagdes, efter at Venstre sammen med os havde sendt Udsendinge til Paris for mundtligt og skriftligt at bekræfte, hvad Rigsdagen enstemmigt den 23. Oktober krævede i det sønderjydske Spørgsmaal, gik Venstre